

21. Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler:

-Bize meleklerin indirilmesi veya Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi? dediler. Kendi kendilerine büyüklenmişler ve büyük bir azgınlıkla haddi aşmışlardı.

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün günahkarlara iyi bir haber yoktur. Melekler onlara şöyle der:

-Yasaktır, yasak! (bütün iyiliklerden mahrumsunuz!)

23. Onların yaptıklarının hepsini ele aldık ve onları kül gibi savurduk.

24. O gün cennetlikler en hayırlı bir yurttan, en güzel bir dinlenme yerindedir.

25. O gün gök, beyaz bulutlar gibi parçalanacak ve melekler durmadan indirilecektir.

26. O gün, gerçek hakimiyet Rahman'ındır. Kafirler için pek zorlu bir gündür.

27. O gün, zalim parmaklarını ısırarak ve şöyle diyecektir:

-Ah ne olurdu, ben de Peygamber'le aynı yolu tutmuş olsaydım! ^{28.} Vay başıma gelene! Keşke falancayı dost edinmeseydim. ^{29.} Andolsun ki bana gelen zikir'den beni o saptırdı. Şeytan, insanı yapayalnız bırakıp, rezil ediyor. ^{30.} Peygamber:

-Rabbim, dedi. Kavmim Kur' an'a ilgisiz kaldı.

31. İşte böyle her peygamber için suçlulardan düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. ^{32.} Küfredenler:

-Kur'an ona bir defada toptan indirilmeli değil miydi? dediler. Biz, onu senin kalbine yerleştirmek için böyle indirdik. Onu düzenli ve yerli yerince indirdik.

33. Sana bir örnek getirmeye görsünler, biz onun gerçeğini ve en iyi anlaşılmasını getiririz.

34. Yüzüstü cehenneme toplanacak olanlar, işte onlar, yeri en kötü ve yolu en sapık olanlardır.

35. Musa'ya da kitap vermiş, kardeşi Harun'u da ona vezir yapmıştık. Onlara:

36. -Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin, demiştik; sonra da o kavmi yerle bir etmiştik.

37. Nuh Kavmi de peygamberleri yalanlamıştı da onları suda boğarak, insanlara bir ibret kılmıştık. Zalimlere acıklı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı da, Semud'u da, Ress halkını da, bunların arasında daha bir çok nesilleri de...

39. Bunlardan her birine örnekler göstermiş ve hepsini de baştan başa kırıp geçirmiştik.

40. Onlar, üzerine bela yağmuru yağdırılmış bir beldeye de uğramışlardı, onu görmediler mi? Hayır, onlar yeniden dirilişi düşünmüyorlar!

41. Seni gördükleri zaman:

-Bu mu Allah'ın gönderdiği elçi? Diye alay etmekten başka bir şey yapmazlar.

42. -Eğer dayanmasaydık az kalsın bizi ilahlarımızdan saptıracaktı, derler. Onlar azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler.

43. Arzularını ilah edinen kimseyi gördün mü? O halde sen mi koruyucu olacaksın?

44. Yoksa, onların çoğunun söz dinlediğini veya akıllarını kullandığını mı sanıyorsun? Onlar ancak hayvanlar gibidirler, hatta daha da şaşkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmüyor musun? İsteseydi onu durdururdu. Güneşi ona kılavuz yaptık.

46. Sonra, onu kendimize doğru yavaş yavaş çektik.

47. Geceyi örtü, uykuyu dinlenme ve gündüzü de yeniden hayata başlayış yapan O'dur.

48. O'dur, rahmetinin önünde rüzgarları müjdecî olarak gönderen! Gökten tertemiz bir de su indirdik.

49. Onunla ölü bir şehri diriltelim ve onunla yarattığımız bir çok hayvanı ve insanı sulayalım.

50. Düşünsünler, öğüt alsınlar diye, onu aralarında evirip çevirdik. Yine de insanların çoğu nankörlükten vazgeçmez.

51. İsteseydik her kasabaya uyarıcı gönderirdik.

52. O halde sen, kafirlere itaat etme ve onlara karşı Kur'an'la büyük bir cihatla mücadele et.

53. Birinin suyu tatlı ve iç açıcı, ötekini ki tuzlu olan iki denizi birbirine katan O'dur. İkisinin arasına bir engel, aşılmaayan bir sınır koymuştur.

54. Bir insanı sudan yaratan ve ona soysop veren de O'dur. Rabbin güçlüdür.

55. Allah'tan başka kendilerine fayda da zarar da veremeyen şeylere kulluk ediyorlar. Kafir, Rabbine karşı duranın yardımcısıdır.

56. Biz, seni ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. ^{57.} De ki:

-Ben, bu göreve karşılık sizden bir ücret değil; ancak, Rabbine giden yolu tutan kimseler olmanızı istiyorum.

58. Ölümsüz olan hayat sahibine güvenip bağlan! Onu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter!

59. Gökleri yeri ve bunların arasındakileri altı günde yaratan, sonra hakimiyeti altına alan Rahman'dır. Sor bundan haberi olana!

60. Onlara:

-Rahman'a secde edin, denildiğinde, bu onların nefretini artırarak:

-Rahman da nedir? Senin bize emrettiğin şeye mi secde edeceğiz? dediler.

61. Gökte burçlar yaratan, aralarında bir lamba ve aydınlatıcı Ay'ı yaratan ne kadar yücedir.

62. İbret almak veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardına getiren de O'dur.

63. Rahman'ın kulları, yeryüzünde alçak gönüllü olarak yürürler. Cahiller kendilerine laf attıklarında ise "Selam!" deyip geçerler.

64. Onlar, gecelerini Rab'lerine secde ederek ve kıyama durarak geçirirler. ⁶⁵ Onlar:

-Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzaklaştır, çünkü onun azabı sürekli, derler.

66. Orası ne kötü bir karargah ve konaklama yeridir.

67. Onlar, harcadıkları zaman, israf etmedikleri gibi, cimrilik de etmezler. İki arasında doğru olanı yaparlar.

68. Onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa ağır cezaya uğrar.

69. Kıyamet günü, onun azabı kat kat ve zillet içinde hep orada kalırlar.

70. Ancak tevbe edip, iman eden ve doğruları yapanlar, Allah, onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayan çok merhamet edendir.

71. Kim tevbe eder ve doğruları yaparsa, O, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Onlar, yalancı şahitlik etmezler. Boş ve kötü bir şeyle karşılaştıkları zaman, vakarla geçip giderler.

73. Rab'lerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.

74. Onlar:

-Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan gözlerimizi aydın kılacak (iyi çocuklar) başısla! Bizi takva sahiplerine öncü yap! derler.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennet köşkleri ile ödüllendirilecekler ve orada sağlık ve selam ile karşılanacaklardır.

76. Orada temellidirler, O ne güzel konut ve ne güzel makam!

77. De ki:

-Sizin dua ve kulluğunuz olmazsa, Rabbim size ne diye değer versin? Siz (ey inkarcılar!) onu yalan saydınız, yakında bunun cezasını göreceksiniz.

26. ŞUARÂ SÛRESİ

(Şuara sûresi Mekke'nin orta dönemlerinde indirilmiştir. Sûre ismini 224. ayette geçen Şuara (şairler) kelimesinden almıştır. Konusu, insanın temel yapısı, zaafı üzerinde kuruludur. 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla,

1. Tâ Sîn mîm. 2. Bunlar, apaçık kitabın ayetleridir.

3. Mümin olmuyorlar diye neredeyse kendini mahvedeceksin. 4. Dilersek, üzerlerine gökten bir işaret indiririz de boyunları öne eğilip kalır.

5. Rahman'dan kendilerine gelen her yeni uyarıdan hemen yüz çevirenler oldular. 6. Onlar, inkar ettiler; ama, alay ettikleri şeyin haberleri onlara gelecektir.

7. Yeryüzüne hiç bakmıyorlar mı? Her çiftten nice hoş bitkiler bitirdik.

8. İşte bunda da bir işaret vardır. Buna rağmen onların çoğu

inanacak değildir.

9. Elbette Rabbin, güçlüdür, merhametlidir.

10. Hani Rabbin, Musa'ya:

-Zalim kavme git! diye seslenmişti. ^{11.} Firavun'un kavmine... Onlar hala sakınmayacaklar mı?

12. -Rabbim, beni yalancı saymalarından korkuyorum, dedi.

13. Göğsüm daralır, dilim açılmaz. Onun için Harun'a da peygamberlik ver.

14. Üstelik onlara karşı işlediğim bir de suçum var. Beni öldürmelerinden korkarım.

15. -Asla (bunu yapamazlar), dedi. İkiniz, ayetlerimle birlikte gidin, şüphesiz biz, sizin yanınızdayız, işitmekteyiz.

16. Firavun'a gidin ve deyin ki:

-Biz, evrenin sahibinin elçileriyiz. ^{17.} İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder."

18. Firavun dedi ki:

-Çocukken seni içimizde büyütmedik mi? Ömrün boyunca senelerce aramızda kalmadın mı? ^{19.} Sonunda yapacağını yaptın, Sen nankörün birisin!

20. -Ben, onu yaptığım zaman dalalet içinde olanlardan biriydim, dedi.

21. Sizden koktuğum için de kaçtım. Sonra Rabbim bana gerçeği kavrama yetisi verdi ve beni bir elçi olarak görevlendirdi.

22. Başıma kaktığın bu nimet, İsrailoğullarını kendine köle edinmenin bedelidir.

23. Firavun dedi ki:

-Alemlerin Rabbi de nedir?

24. -Göklerin, yerin ve aralarındaki her şeyin sahibidir, eğer

gerçekten anlayabilirsiniz... dedi.

25. -Duyuyor musunuz? dedi Firavun, etrafındakilere. 26. Musa: "O sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir." dedi.

27. (Firavun ise:)

-Size gönderilen elçi elbette delidir, dedi.

28. -Eğer aklınızı kullanırsanız (anlarsınız ki) O, doğunun, batının ve arasındakilerin sahibi/ Rabbi'dir, dedi.

29. -Eğer benden başka bir ilah edinirsen, seni elbette zindana atılanlardan edeceğim! dedi (Firavun).

30. -Sana, apaçık bir şey getirmiş olsam da mı? dedi.

31. -Haydi doğru söylüyorsan onu getir, bakalım! dedi.

32. Bunun üzerine Musa esasını atmış ve o da hemen apaçık bir yılan oluvermişti.

33. Elini çekip çıkardı o da bakanlara bembeyaz oluverdi.

34. Etrafındaki ileri gelenlere: "Bu, muhakkak bilgin bir sihirbaz!" dedi.

35. Sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

36. -Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de toplayıcılar gönder, dediler.

37. Sana bütün bilgiç sihirbazları getirsinler.

38. Sihirbazlar, belli bir günde, belirlenen bir vakitte toplandılar.

39. Halka da: "Siz de toplandınız mı?" denildi.

40. -Eğer galip gelen sihirbazlar olursa herhalde biz de onlara uyarız. 41. Sihirbazlar geldikleri zaman, Firavun'a:

-Biz galip gelirse, bize bir ödül var, değil mi? dediler.

42. -Evet, dedi. Siz o zaman, gözdelerimden olacaksınız. 43.

Musa sihirbazlara:

-Ne atacaksanız atın! dedi.

44. Onlar da, iplerini ve değneklerini attılar ve:

-Firavun'un kudretiyle elbette galip geleceğiz bizleriz! dediler.

45. Musa da değneğini attığı zaman, onların uydurdukları şeyleri yutmaya başladı.

46. Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar.

47. -Evrenin sahibine iman ettik, dediler. 48. Musa'nın ve Harun'un Rabbine!

49. -Ben size izin vermeden önce ona iman mı ettiniz? Anlaşıldı ki o, size sihri öğreten büyüğünüzdür, elleriniz ve ayaklarınızı çaprazlama kestireyim ve sizi çarmıha gerdireyim de görün siz! dedi.

50. Onlar da:

-Önemli değil, zaten Rabbimize döneceğiz.

51. İnananların ilki olduğumuz için Rabbimizin günahlarımızı bağışlayacağını umarız.

52. Musa'ya, kullarımı geceleyin yola çıkar diye vahy ettik.

53. Firavun ise şehirlere toplayıcılar gönderip:

54. -Onlar, kuşkusuz, azınlık olan bir cemaattir. 55. Üstelik onlar bize karşı öfkelidirler. 56. Ama biz tedbirli bir toplumuz.

57. Biz de onları, bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

58. Hazinelemlerden ve şerefli makamlardan...

59. Böylece, onlara İsrailoğulları'nı mirasçı kıldık.

60. Güneşin doğuşuyla birlikte onların peşine düştüler.

61. İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın arkadaşları:

-İşte yakalandık, dediler.

62. Musa: "Hayır, asla! dedi. Çünkü, Rabbim benimle beraberdir ve bana yol gösterecektir."

63. İşte o sırada, Musa'ya:

-Asanı denize vur, diye vahy ettik. O, hemen yarıldı ve her parçası koca bir dağ gibi oluverdi. ^{64.} Oraya ötekilerini de yaklaştırdık.

65. Musa'yı ve yanındakilerin tümünü kurtardık.

66. Sonra da, arkalarından gelenleri suda boğduk.

67. Şüphesiz bunda bir "ayet/ işaret" vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.

68. Şüphesiz Rabbin, güçlü ve merhametli olan O'dur.

69. Onlara İbrahim'in haberini de oku!

70. Hani, babasına ve halkına:

-Neye kulluk ediyorsunuz? demişti. ^{71.} Onlar da:

-Putlara kulluk ediyoruz, onlara bağlılıktan hiç ayrılmayız, dediler.

72. -Onlara dua ettiğiniz de sizi işitiyorlar mı? dedi.

73. Ya da size faydaları veya zararları dokunuyor mu?

74. -Hayır, dediler. Atalarımızı böyle yapıyor bulduk.

75. -Şimdi gördünüz mü nelere kulluk ettiğinizi? dedi. ^{76.} Sizin ve önceki atalarınızın.. ^{77.} Evrenin sahibinden başka, onların hepsi benim düşmanımdır.

78. Beni yaratan O'dur, bana yol gösteren O'dur. ^{79.} Beni yediren ve içiren de Odur. ^{80.} Bana şifa veren...

81. Beni öldürecek olan, sonra yeniden beni diriltecek olan O'dur. ^{82.} Kıyamet günü günahlarımı bağışlamasını ümit ettiğim de O'dur.

83. Rabbim bana kavrayış kabiliyeti ver ve beni iyiler arasına

kat!

84. Ve beni, sonrakiler içinde "doğrunun sözcüsü" yap! 85. Beni nimet cennetlerinin varislerinden kıl!

86. Babamı da bağışla, çünkü o, şaşkınlardandır.

87. İnsanların yeniden diriltilecekleri gün beni rezil etme!

88. O gün, ne mal fayda verir ve ne de çocuklar... 89. Ancak kişi Allah'a tertemiz bir kalp ile gelmiş ola!

90. O gün cennet, takva sahipleri için yaklaştırılmıştır.

91. Cehennem de azgınlar için hortlatılmıştır.

92-93. Onlara:

-Hani nerede, Allah'tan başka kendilerine kulluk ettikleriniz? Hiç size yardım ediyorlar veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı? denilir. 94. Ve onlar, saptırıcılarla birlikte cehennemin içine tepe takla yuvarlanırlar 95. Ve İblis'in tüm ordusu da.

96. Orada, birbirleriyle çekişerek, şöyle derler.

97. -Vallahi biz, açıkça sapıklıktaydık. 98. Çünkü sizi evrenin sahibi ile eşit tutmuştuk.

99. Bizi hep o günahkarlar şaşırtmıştı. 100. Şimdi, bir şefaathimiz de yok.. 101. Sıcak bir dost da yok.. 102. Keşke bizim bir hakkımız daha olsaydı da mü'minlerden oluverseydik.

103. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat onların çoğu yine de iman etmezler.

104. Şüphesiz Rabbin güçlüdür, merhametlidir.

105. Nuh'un kavmi de elçileri yalanlamıştı.

106. Kardeşleri Nuh, onlara şöyle demişti: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

107. Ben, sizin için güvenilir bir elçiyim. 108. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

109. Buna karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim, ancak alemlerin Rabbine aittir. ^{110.} Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

111. -Sana ayak takımı tabi olmuşken, biz sana inanır mıyız? dediler.

112. Nuh da: “Onların yaptıkları hakkında bir bilgim yoktur. ^{113.} Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Eğer anlarsanız.” dedi.

114. Ben, mü'minleri kovacak değilim. ^{115.} Ben, ancak apaçık bir uyarıcıyım.

116. -Eğer buna son vermezsen ey Nuh sen gerçekten taşlanacaklardan olacaksın! dediler.

117. “Rabbim, kavmim beni yalanladı, dedi. ^{118.} Artık sen benimle onların arasını nasıl ayıracaksan ayır, beni ve yanımdaki mü'minleri kurtar.”

119. Bunun üzerine biz, onu ve yanındakileri o yüklü gemide kurtuluşa erdirdik.

120. Sonra geride kalanları da suda boğduk.

121. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat, onların çoğu yine de inanacak değillerdir.

122. Şüphesiz Rabbin, güçlü olan, merhametli olan O'dur.

123. Ad Kavmi de peygamberleri yalanlamıştı. ^{124.} Kardeşleri Hûd onlara: “Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?” demişti. ^{125.} Ben sizin için güvenilir bir Peygamberim. ^{126.} Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

127. Buna karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim ancak Alemlerin Rabbine aittir.

128. Siz, her tepeye bir alamet bina edip eğlenir misiniz? ^{129.} Ebedi kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı yapıyorsunuz?

130. Yakaladığınız zaman da zorbaca tutuyorsunuz.

131. Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

132. Size bildiğiniz şeyleri sunandan korkun!

133. Size hayvanlar ve çocuklar sundu.

134. Bahçeler ve pınarlar sundu. ^{135.} Ben, sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum.

136. Onlar da şöyle dediler:

-Öğüt versen de vermesen de bizim için birdir.

137. Bu, ancak öncekilerin geleneğidir. ^{138.} Biz, azaba uğrayacak değiliz.

139. Hûd'u yalanladılar. Biz de onları yok ettik. İşte bunda bir ibret vardır. Yine de onların çoğu inanacak değildir.

140. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

141. Semûd Kavmi de peygamberlerini yalanlamıştı.

142. Kardeşleri Salih, onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti.

143. Ben, sizin için güvenilir bir elçiyim. ^{144.} Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

145. Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbine aittir.

146. Siz, burada güven içinde mi bırakılacaksınız? ^{147.} Bahçelerde, pınarlarda... ^{148.} Ekinler ve yumuşak tomurcuklu hurmalıklar içinde... ^{149.} Dağları oyup, ustalıkla evler yapıyorsunuz.

150. Artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin. ^{151.} Gafil, cahillerin emrine uymayın!

152. Onlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, düzeltmiyorlar.

153. -Sen, ancak büyülenmiş birisin, dediler. ^{154.} Sen de sadece bizim gibi bir insansın. Eğer, sözlerin doğruysa bize bir mucize

getir bakalım.

155. -İşte şu, bir devedir. Su içme hakkı belli bir gün onundur, belli bir gün sizindir, dedi.

156. Sakın ona bir kötülük etmeyin; yoksa sizi korkunç bir günün azabı yakalar.

157. Buna rağmen kestiler sonra da pişman oldular. ^{158.} Çünkü onları azap yakaladı. Bu olayda gerçekten bir ibret vardır. Fakat onların çoğu yine de iman etmiş değildir.

159. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

160. Lut'un kavmi de elçileri yalanlamıştı. ^{161.} Kardeşleri Lut onlara:

-Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz? demişti.

162. Ben, sizin için güvenilir bir Peygamberim. ^{163.} Allah'tan korkun ve bana itaat edin. ^{164.} Bu işime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak Alemlerin Rabbi'ne aittir.

165. İnsanların içinde erkeklere mi yaşıyorsunuz? ^{166.} Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıpta.. Gerçekten siz, azgın bir toplumsunuz.

167. -Ey Lut eğer son vermezsen, elbette sürgün edileceklerden olacaksın, dediler.

168. -Ben sizin yaptıklarınızdan tiksiniyorum dedi.

169. Rabbinim, beni ve yakınlarımı onların yaptıklarından kurtar.”

170. Onu ve tüm yakınlarını kurtardık. ^{171.} Sadece geride kalanlar içindeki bir kocakarı hariç.

172. Sonra, diğerlerini yerle bir ettik. ^{173.} Üzerlerine şiddetli bir yağmur yağdırdık. Uyarılmışların yağmuru ne kötüdür..

174. İşte bunda da bir ibret vardır. Fakat, onların çoğu yine de inanmış değildir.

175. Rabbin ise, elbette, güçlü olan, merhametli olan O'dur.

176. Eyke halkı da peygamberleri yalanlamıştı. ^{177.} Şuayb onlara: “Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?” demişti.

178. Ben, sizin için güvenilir bir peygamberim. ^{179.} Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

180. Bu işime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbine aittir.

181. Ölçüyü tam tutun. Eksik tartanlardan olmayın. ^{182.} Dosdoğru terazi ile tartın.

183. İnsanların eşyalarını değerinden düşürmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak, karışıklık çıkarmayın.

184. Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkun.

185. -Sen, ancak büyülenmiş bir adamsın dediler.

186. Sen, sadece bizim gibi bir insansın. Gerçekten senin yalancı olduğunu sanıyoruz. ^{187.} Eğer, doğru söylüyorsan haydi üzerimize gökten bir parça düşürüver.

188. -Sizin yaptıklarınızı Rabbim çok iyi biliyor, dedi.

189. Onu yalanlamışlardı da, onları bulutlu bir günün azabı yakalamıştı. O, büyük günün azabı idi.

190. İşte bu olayda da bir ibret vardır, fakat onların çoğu yine de inanmış değildir.

191. Rabbin ise, elbette güçlü olan, merhametli olan O'dur.

192. Şüphesiz bu, alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193. Onu Cebrail indirmiştir.

194. Uyarıcılardan olman için senin kalbine ^{195.} Apaçık Arapça ile.. ^{196.} O, önceki kitaplarda da (bildirilmişdir)

197. İsrailoğulları'nın bilginlerinin onu bilmeleri, onlar için bir belge değil midir?

198. Eğer onu bir yabancıya indirseydik, ^{199.} O da onlara

okusaydı, yine de ona inanmazlardı.

200. İşte böylece onu suçluların kalbine sokarız da..

201. Açık azabı görünceye kadar yine de ona inanmazlar.

202. O azap, onlara farkında olmadıkları bir anda ansızın gelir.

203. İşte o zaman:

-Acaba bize biraz daha süre tanınır mı? derler.

204. Oysa onlar, bir an önce azabımız için acele etmiyorlar mıydı?

205. Gördün mü onları senelerce nimetlendirsek,

206. Sonra da onlara vaat edilen azap gelse...

207. Nimet içinde bulunmaları onlara ne fayda sağlar?

208-209. Uyarıcılar göndermediğimiz hiçbir ülkeyi helak etmedik. Hiçbir zaman zulmedici olmadık.

210. Kur'an'ı şeytanlar indirmedir.

211. Bu onlara düşmez, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar, vahyi dinlemekten uzak tutulmuşlardır.

213. Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma, azap görenlerden olursun.

214. En yakın akrabanı uyar.

215. Sana tabi olan mü'minlere yumuşak davran.

216. Eğer sana isyan ederlerse, ben, sizin yaptıklarınızdan uzağım de.

217. Güçlü ve merhametli olan Allah'a bağlan!

218-219. O, seni (namaza) kalktığın zaman da; secde edenler ile (secdeye) yatıp kalktığın zaman da görür.

220. Çünkü o işitendir, bilendir.

221. Şeytanların kime indiğini size haber vereyim mi?
222. Onlar, her günahkar, sahtekarlara inerler.
223. Onlar (şeytanlara) kulak verirler, çoğu zaten yalancıdır.
224. Ve şairler, onlara da azgınlar uyar.
225. Bilmez misin ki onlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar
226. Ve yapmadıkları şeyleri söylerler.
227. İman eden, doğruları yapan ve çokça Allah'a zikreden, zulme uğradıkları zaman kendilerini savunanlar hariç. Zalimler, nasıl bir inkılapla devrileceklerini yakında öğrenecekler!

27. NEML SÛRESİ

(Mekke Döneminin ortalarında indirilen Neml sûresi adını Hz. Süleyman'la ilgili anlatılan kıssada geçen karınca meselesinden alır. Neml, karınca demektir. Sûre 93 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Tâ Sîn. Bunlar, Kur'an'ın ve apaçık kitabın ayetleridir. 2. Müminler için rehber ve müjdedir.

3. Onlar, namazı kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Ahirete inanmayanlar ise, biz onlara amellerini süsledik de onlar bocalayıp dururlar.

5. İşte onlar! En kötü azap onlar içindir. Ahirette en büyük hüsrana uğrayacak olanlar, onlardır.

6. Şüphesiz sen, Hakim ve Alim olanın katından Kur'an'ı almaktasın!

7. Hani Musa, ailesine:

-Ben bir ateş gördüm, oradan size bir haber getireceğim veya ısınabileceğimiz bir parça ateş getiririm, demişti.

8. Oraya geldiğinde: “Ateşin içinde ve etrafında bulunanlar mübarek kılındı. Alemlerin Rabbi eksiklikten uzaktır.” diye seslendirildi.

9. -Ey Musa, Ben Aziz ve Hakim olan Allah'ım! 10. Değneğini at! Sanki onun bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçtı.

-Ey Musa, korkma! Benim yanımda peygamberler korkmaz. 11. Ancak zulmedenler korkar. Kötülükten sonra iyilik yolunu tutanı, ben bağışlarım, merhamet ederim. 12. Elini koynuna sok hiç kusursuz, bembeyaz çıksın. Firavun'a ve kavmine olan dokuz mucizeden biri budur. Onlar, yoldan çıkmış bir toplumdur. 13. Nitekim ayetlerimiz, gözleriyle görecekleri şekilde, kendilerine gelince:

-Bu, apaçık bir sihirdir! dediler.

14. Gerçeği çok iyi anladıkları halde, sırf zalimlik ve büyülenme yüzünden inkar ettiler. İşte bak, bozguncuların sonu nasıl oldu?!

15. Davud'a ve Süleyman'a da ilim vermiştik. Onlar da:

-Bizi, mü'min kullarından çoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun, demişlerdi.

16. Süleyman, Davud'a mirasçı olmuş ve:

-Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize her şey verildi, demişti. İşte bu apaçık bir lütuftur.

17. Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan ordusu bölük bölük toplandı.

18. Karınca Vadisine geldikleri zaman, bir karınca:

-Ey karıncalar, yuvalarınıza girin, Süleyman ve askerleri farkına varmadan sizi ezmesinler dedi.

19. Süleyman, karıncanın bu sözüne gülerek tebessüm edip:

-Rabbim! bana ve anama babama verdiğin nimetine

şükretmemi ve hoşnut olacağın işi yapmamı bana kolay kıl, beni rahmetinle iyi kulların arasına kat.

20. Kuşları gözden geçirdi ve:

-Hüdhüdü neden göremiyorum? dedi. Yoksa, kayıplara mı karıştı?

21. Ya bana apaçık bir belge getirecek, ya da onu şiddetli bir cezaya çarptıracağım veya keseceğim.

22. Çok geçmeden hüdhüd geldi ve:

-Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebe'den gerçek bir haber getirdim, dedi.

23. -Ben, orada hükümdarlık eden bir kadın buldum. Bu kadına her şey verilmiş, onun bir de kocaman tahtı var.

24. Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp, güneşe tapar buldum. Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve onları yoldan çıkarmış, bu yüzden onlar doğru yolu göremiyorlar.

25. Onlar, ne diye göklerin ve yerin sırlarını ortaya çıkaran, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilen, Allah'a secde etmiyorlar?

26. Kendisinden başka ilah olmayan Allah odur ki en büyük tahtın sahibidir.

27. Süleyman:

-Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız, dedi.

28. Bu mektubumu götür ve onlara ilet, sonra onlardan biraz ayrıl ve neye başvuracaklarına bak!

29. (Hüdhüd mektubu atınca, Sebe Kraliçesi:)

-Ey ileri gelenler, bana çok önemli bir mektup atıldı.

30. O, Süleyman'dan ve çok merhametli, çok şefkatli Allah'ın adıyla (başlıyor)..

31. Bana karşı büyüklenmeyin ve müslüman olarak bana gelin diye yazıyor.

32. Ey ileri gelenler, bu hususta bana görüşlerinizi belirtin. Siz hazır olmadıkça bir iş hakkında kesin karar veremem, dedi.

33. Onlar da:

-Biz güçlü kuvvetli, zorba savaşçılarız, fakat emir senindir, ne istersen emret, dediler.

34. -Krallar bir ülkeye girdikleri zaman, orayı kırıp geçirirler, halkının mevki ve makam sahiplerini alçaltırlar. Bunlar da böyle yapabilirler.

35. Ben, onlara bir hediye göndereceğim, bakalım elçiler neyle geri dönecekler.

36. Elçi Süleyman'a geldiği zaman, Süleyman ona dedi ki:

-Siz bana mal ile yardım mı edeceksiniz? Allah'ın bana verdikleri, size verdiklerinden daha hayırlıdır. Belki siz hediyenizle öğünürsünüz.

37. Onlara dön. Karşı koyamayacakları bir ordu ile gelmekte olduğumuzu haber ver. Onları aşağılık bir halde, küçük düşürerek oradan çıkaracağız.

38. -Ey ileri gelenler, onlar teslim olup gelmeden önce, onun tahtını bana hanginiz getirecek, dedi.

39. Cinlerden biri :

-Ben, onu sana, sen yerinden kalkmadan önce getiririm. Buna gücümün yeteceğinden eminim, dedi.

40. Kitap'tan bir bilgiye sahip olan kimse ise:

-Ben gözünü açıp kapayınca kadar onu sana getiririm, dedi. Süleyman o anda tahtı yanında görünce,

-Bu Rabbimin lütfundandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü yapacağım diye beni deniyor. Kim şükrederse,

ancak kendisi için şükreder, kim de nankörlük ederse, Rabbim onun şükrüne muhtaç değildir. O çok cömerttir, dedi.

41. -Tahtın şeklini değiştirin bakalım, onu tanıyabilecek mi; yoksa tanıyamayanlardan mı olacak? dedi.

42. Kraliçe geldiği zaman:

-Senin tahtın böyle miydi? denildi. O da:

-Sanki bu o! Daha önce bize bilgi verildi ve müslüman olduk, dedi.

43. Onu Allah'tan başka taptıkları alıkoymuştu. Çünkü o, kafir bir toplumdandı.

44. Ona, "köşke gir!" denildi. Orayı görünce derin su sandı ve eteğini topladı. Süleyman:

-Bu camdan yapılmış bir köşktür, dedi. Kadın da:

-Rabbim, ben kendime zulmetmişim. Süleyman' la beraber evrenin sahibi Allah'a teslim oldum, dedi.

45. Semud kavmine, Allah'a kulluk etsinler diye, kardeşleri Salih'i göndermiştik. Hemen birbirleriyle mücadele eden iki grup oluverdiler.

46. Salih:

-Ey halkım, iyilikten önce niçin kötülüğe acele ediyorsunuz? Merhamet olunmanız için, Allah'tan bağışlanma dileseniz olmaz mıydı? dedi.

47. -Sen ve beraberindeki kimseler, bize uğursuzluk getirdiniz dediler.

-Uğursuzluğunuz Allah katındandır. Esasında imtihan oluyorsunuz, dedi.

48. Şehirde dokuz çete vardı. Bunlar, yeryüzünü ıslah etmiyor, bozgunculuk yapıyorlardı.

49. Allah'a yemin ederek:

-Onu ve ailesini geceleyin öldürelim, sonra da velisine, ailesinin yok edilmesini biz görmedik gerçekten doğru söylüyoruz. diyelim, dediler.

50. Onlar bir plan yaparken, biz de onlar farkında değilken bir plan yaptık.

51. Onların planlarının sonu nasıl oldu bir bak! Biz, onları ve toplumlarını toptan kırıp geçirdik.

52. İşte zulmettikleri için harap olmuş evleri!.. Bilen bir toplum için bunda bir ibret vardır.

53. İman edenleri ise kurtardık. Çünkü onlar Allah'tan korkuyorlardı.

54. Lût da onlara:

-Göz göre göre bu fuhşu mu işliyorsunuz?! diyordu.

55. Kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Gerçekten siz, cahillik eden bir toplumsunuz.